

# MARIALOGIA.

1955. jún. 11-én terjedelmesebb egyikként tárgyalásnak azon kérdéseket, hogy lehet-e, szabad-e a nt. dogmák a nyelvtanilag is helyesíteni: „Ki téged halálaidból feltámasztott, s. miennyire felvitt”. Kérdésekre azt felelte az illető pater: „Ha Szent Mária meghalt, akkor igen; ha nem halt meg, akkor nem.” Erre mondám: „Ugy tudom, hogy Szent Mária meghalt”. Övéreus kérdé: „Holmiel tudja ön, hogy Mária meghalt? Ott volt ön?” Felelvén mondám: „Én nem voltam ott jelen; ám a Boldogragyos Szent Katalináról szól a hagyomány, a kecskőföldi római Szent Mária sírját is bemutatják, mely a jerikói uton látható.” Felelte a st. Pater: „Köszönöm látni!” Évéreus, hogy ez a téma nem képez a lelkialgának, nem alkalmatlanokotam tovább, hanem a kérdés tanulmányozásáról foglalom. Tízennyházi olvasgatók, elnökölés, imák után az alábbiakban foglaljam össze a kérdésre vonatkozó eredményeket:

1. A hittani könyvek „Mariologia” címen ismerik a Szent Mária-ról szóló tanulást. É nézősö ügyben tisztelttel bátorkodom bejelenteni róla olvasóimnak és mindazoknak, kiket e tárgy iránt érdekel és illet, hogy ez a latin kifejezés nem illik a Szűzanya-ról írott tanulmány, nem az fejezék, amit akak, mert Mária nőnemű főnév, nincs egy eszelen term. o- végződése. Ellenben a „Marius”, ez az ismeret latin személynév singul. o-törű nő, dat. és abl. a „o”-ra végződik. A Mariologia tehát Mária-ról is nem Mária-ról szóló tanulást jelöl. Ennek fogva egy dogmaticában, mint az egész hittudományi frazeológiában helyesíteni kell a Szűzanya-ról szóló tanulást: „Mariologia”-ra.

A mariologia védelmére egy ismerős tudós st. dr. „logia”-ra végződő ösreírású sorakostalanul fel nem veszem észre, hogy ezek közt csak az „ideologia” előtagja „a”-törű, s így egyoly hibás ösreírás semantikai tekintetből, mint a mariologia; mert nem ideákról, hanem legább eszelenben idiólákról szóló tanulást jelöl szabály szerint. A Löfflich, Ölövök aláírak s így helyesen jelölök az, amit kifejezni akarnak.

2. Szűz dogmaticája az a határozott ítélet állítja fel „Bünyos, hogy Szent Mária meghalt”. Minthogy azonban a pápai nyilatkozatok szerint egyelőre mindeket elméleti védelmezhető és



vitasható, t. i. az is, hogy „meghalt” és az is, hogy „nem halt meg”, akkor az azt jelenti, hogy nem egészen biztos tény a Boldogságos Szent Katalin halála. Mivel ha biztos, hogy meghalt a Szentanya, akkor feltétlenül fel is kellett támadnia, különben nem lehetett az égbe, mint az valóban be is teljesedett Krisztus tanuk történetében.

3. A hagyomány szerint a Szentanya Kr. u. 48-ban, tehát körülbelül 80 éves korában meghalt, ellenkezését a gelsemani Kerkben és harmadnapra feltámadott. A feltámadás ténye, körülményei, részletei teljeseen elmosótlak az utókor mariológiaiban, mi az üggy misztériumát teljessé teszi és még inkább elmélyítette. Er kértse a hívőt, hogy az üggy tilokratsaságába, értelmébe betekintessen és a benne rejlő morális erőket a hit és hívők javára kiaknárhassa. E tekintetben fejedébe jelentős és tanulmányos volt az illető pater bekkületesnek önkénytelen megnyilatkozása, mert asztal az a meggyőződés tört elő logikai erővel elő seavakban, hogy a Szentanya „nem halt meg”, bár a dogmatica szerint „hivatalkból” azt kellett volna mondania, hogy Szent Mária „meghalt”!

A görögkeleti, pravoszláv Egyház, melynek mariológiája jó pár évszázaddal korábbi kelte, mint a miénk, nem szól a Boldogságos Szent Katalinról, hanem az Óapotheorisét: *Ученые Преемники Божьего духа* címen tiszteli, mi azt jelenti: „A legseveltebb Istenrűlő elszenderülése”, mit mi katolikusok „Nagyboldogságonny” címen ünnepeleink magyaron napon: aug. 15-én.

Ez a miszticizmus kinteltek engem is arra, hogy vele foglalkozzam, éle imádkozzam. Telmi keppelünk szabad tehát tekintenem, hogy tizenegy tavi lelki munka már betekinttettem minikép e tilokratsaság értelmébe és jelentőségébe, mi teljeseen fedia való, megfelet az isteni Gondviselés célratsaságának, a profeciáknak, a hitélet szempontjaitól pedig sokkal erősebb, magasabb hitásokat képes kifejelem, mint az eddigi határozatlan és bizonytalan felfogás.

A Mariologia tényleges, való'is sérthetetlen tényege tehát az, hogy a Boldogságos Szentanya Katalin, elszenderedés, ellenvezetés, feltámadás mellőzéssel, élő, elevenen, öntudatos állapotban, jó erőiben, egyenképpen, életében, imái köztben angrali

1) Nicéphor Callistus Hist. Eccl. lib. xv. c. 14. - Borron Annal. Tom. I. ad annum 48.



Köszöntésre, angyalok kíséretében és zengedérese mellett, ünnepélyes pompában vitelül az Atya, a Fiú, a Szentlélek Istennék, s az angyali karoknak társaságába; a mennybe. Vél a lényt igazolják és erősítő-  
ve serik aralabbi jelek, köntelmények és kijelentések.

1. Az Igennytelenség: az Ur Jézus fogantatása angyali köntelmére történt a szüanya ébrenlétében, imái körében, midőn t. i. Gabos főangyal hívította neki a mi Atyánk szándékát, seusséje ana-  
talát és ekhez a sem szüve hozzájárulását, beleegyezését kérdé.<sup>a)</sup>

2. Az Ur Jézus születése alkalomával angyalok serege jelenté a párisi toroknak, a világnak az örömhírt, zengedevőin a dalló dicső-  
ség Istennék, békés új embernek.<sup>b)</sup>

3. Ugyen élve való drágadlatát nemcsak az ónövelségi szentírás köről Henokról és Tllivól,<sup>c)</sup> hanem a klasszikus népek mitológiájá is telve van ilyen hitrejjekkel Ganymedes, Titkomes, Aeneas Ro-  
mulus történetében; az apothéosis maga idővel sokasos kertartással fejlődött ki a jeles, kiváló személyek királságára. É pogányok még a pat-  
thengeneris tanát is kitermeltek önmaguktól a haggományság alappin.  
mi költ. Zarathustra, Zoroaster személyében és neachben meghata-  
rnak ad a fényes hajnali Csillagot, a szivők királyát, az Ur Jézust,  
ki önmagát a fényes hajnali Csillagnak neverte, és fogadta köntel-  
seket a napkeleti bölcsek köntelmére és ködolatás akkor, mikor  
maguk a szivők mit sem tudtak. Csillag köntelméről, sőt eszemen  
meghátborodlak ainnak hírére.<sup>d)</sup>

4. Az ónövelségi királyi köntelmére pedig már nem is eszereknek,  
hanem egy egész emberiségnek felragadlatásáról beszél e) midőn t. i.  
ar iléctre jöve Jézus de ragadlatnak élve a felhőbe asok, kik  
nem halnak meg, hanem életben maradnak Krisztus Urunk dicső-  
séges megjelenésékor. Ezek pedig Európa kivételével az önkész-  
bi világresek lakói, mivelhogy a mi kontinensünk lakosságát  
kifogja istaniar ellenkeresztus serege. Ez pedig az előttünk álló  
harmadik világháboruban fog megtörténni, mint az Európa napke-  
restjének ábrája szemlélteti; s leírása értékes és bizonyossá leni.  
ha t. i. az emberek nem tartanak megfelelő bánatot. f)

5. Ha tehát a mi Atyánk felmagasztalási kívánsága az Ur Jézus  
édesanyját földi küldetésre és szerepe után: ezen célra a jelek  
serint leginkább megfelelő volt az élő, eleven személynek angyalok

a) Luk. 1. 26-33. - b) 2. P. 14. - c) Jel. 11. 17. 19. - d) Mat. 2. 3. - e) I. Thei. 4. 16. - f) Jel. 9. 18. 9. 21.



Kisérletében való febragadtalása a mennybe a halál mellőzésével, mert az Atyának igazán semmi akadályba nem ujhőjt ex a megoldásnál. A balassagyarmati plébánia templom föllárképe, valamint számos más képek egy ábrázolja a Sűzanya apothecisét jeldül annak, hogy ex az elgondolás halál témája a művészetünk. A Sűzanya ex értelmű felmagasztalásáról világosan elériünk az Ő febragadtalásának teljes értelme és jelentősége. Értelmek és szempontjából u. i. a Sűzanya büntelensége, vagyis az a tény, hogy Ő az az egyetlen nő a világon, ki szep-  
 cölelen való fogantatásában, anyaságában és egész életében, tehát men-  
 tes volt sz az eredendő, mint a természeti bűnöktől: akneriue temi-  
 ar, hogy mentes legyen a haláltól, mint hogy a természetes halál ep a  
 bűnök büntetésre, következménye, terhe. Ha tehát Ő, a büntelen meg-  
 halt, akkor nem állhat meg a maga értelmességében a halálról szóló  
 dogma. It meg az az ellenkező sem állhalja meg a helyét, hogy Krisztus  
 Urunk is büntelen volt és meg is meghalt. üvönitőnk u. i. nem természete-  
 ses halállal halt meg, hanem megölik. Ha meg nem ölik, meg ma is  
 kövölkünk jánna, élne, bejelentvén az a sokszor kibangul, az a  
 mondását: „Éltekett horraok az Jelen országá.” De merl nem tel-  
 nelt a főapoknak s politikusoknak ex a Messiás, megölik őt a nép  
 eppönteli horraunája ellenére is: emuljagva vimalat az Atyához,  
 az égbe. Vele együtt vimalat az „Jelen országá” is, így az emberiség  
 mezmaraot a bűnben, szolgálván tovább a mamennemek és a gril-  
 koság paránnarág alyjárnak.

A Sűzanyára vonatkozólag semmi nyoma nincs sem okajo-  
 mályban, sem az irásokban annak, hogy őt megölik volna, így csak  
 természetes halállal halt volna meg, ha meghalt.

Jelentőség tekintetében alap é bizonyíték az az apostoli kijelen-  
 tes, mely Krisztus Urunkat „első szengé” nek neveri az egyetemes  
 fellámadásban, <sup>a)</sup> mi azt jelenti, hogy a világ ömei fellámadot-  
 sait az Ur Jézus fogja az Atya elé verelni és neki bemutatni,  
 mint a fellámadottak „első szengéje”, ki ezzel a világot Bírálja  
 az eleveneknek és holtaknak.

Itlő tehát is aknerii, hogy az ömei első febragadtalás a Bal-  
 dogságos Sűzanya vérene az Ur Jézus az Atya elé, mert a Sűz-  
 anya lett „első szengéje” az ilve való febragadtalásnak.

E kötféle mennykeminnel kövöl az az árnyalati sülileit

a) I. Kor. 15. 20.



érdemmel, hogy az Új Jézus egyedül, önhatalmában emelkedett az égbe, minth a Földnek is Égnek az Őra is Isten; ezen mennybemenetelnek csupán saját tanítványai, az apostolok voltak szem- és füllanúi.

A hitvány augszali követésre, a büntelen élet terméacszelelti folyományaként emelkedett ki a Föld vonrásköréből és augszaliak láriságában, Kisevelésben vitelték a mennybe abban a pillanatban, miképen a földugrat követők vele az örömhírt, Logg az Ööröjje elékessett. Ezen jelenetnek nem voltak szem- és füllanúi emberek. Azért lett ez a hitéletnek olyan elöröngő titka, mit az ember a saját erővel, fázad-ságon uton kötelei kihámozni, és saját javára fordítani annak szemérszefeteli künseit, miként véres verítéssel ked megnunkalmia a földet, hogy a kenyér is zöldmölteni áldásait elérhesse.

Igy a purta gondolkodás úján is megállapítható, hogy a hitvány lévén az eszménykép a büntelen emberre nézve, ezért az általuk látó öröjje a büntös embert illetőleg: a halál; a büntelen embert illetőleg a halálmentes, kövessen mennybemenetel, az élve való felragadtatás az égbe, az Isten országába. Teljes hitelennéggel megállapítható továbbá az is, hogy a „büntelenség” hitbőleselési kifejezése ugyanaz, minth az „erköleri nazzkorúság” néven ismeretes apostolokifejtés szemben az „erköleri kiskorúsággal”, mi a büntös ártapot következménye is jellege. A kiskorúsakat hitalmiakkal szokták kerdbeantartani; nazzkorúságnak levőleges irányu utasításokat szoktak kiadni. Ilyen törvényeket írta Teremtő az élő ember nyelvére és értelmébe Teremtően át keljes, lőkéletes, nazzkoru felfüvő.

Ilyen értelemben ír st. Pál apostol a képféle erköleri állapotról, az önkövelési törvény dekalagisát, vagyis a köteleblakoa írt törvényeket, hitalmiakkal kerdelleges állapotrak minősítván<sup>a)</sup> és jelezvén, hogy az erköleri nazzkorúság törvényei, vagyis a pogányok nyelvére, értelmébe vésett kerdakabályok képviselik az erköleri nazzkorúság törvényeit; végül az erköleri nazzkorúság mértékességéről az Új Jézus nevet kermélgést jelölő meg.<sup>b)</sup> Az élve való elragadtatás ehüvétele pedig a Boldogsági kirdanyát az erköleri nazzkorúság razzgói minlaképeit kümbeli fel, minth az az élő embert, kiből a Krisztus mérték szerinti való erköleri nazzkorúság a maga valóságában és jeljességében megleslenült.

Ezzel szemben áll az erköleri hanyatlás, mit végző felvonásban

a) Gal. 4.1-5. - b) Róm. 2.14-15. - c) Efer. 4.13.



a bukott angyal, a bűn seeleme, a kárhozatfia képeivel, kit az Ur  
 János a haragján és gyilkosság atyjának nevez, st. János apostol pedig  
 az írja e letelekről, hogy annak száma: 666. <sup>2)</sup> Ezt pedig azért írja felőle, mert  
 annak minden gondolatát, beszédét, tette: paráznaság, mit úgy a Dekalogus,  
 mint a Pentekek Dekalogus a 6-ik pontban jelezte fel. E törvény táblaíratok  
 u. i. az 5. 6. 7. pontokban tüntetik fel az életben alapvető műveleteit, melyeket  
 a törvénytelenség ember illendően megkülönböztet egymástól, ezért az isten-  
 felő ember száma: 567. Minthogy pedig a keletre benépesítés minden  
 bűnt paráznaságnak minősít, vagyis 6-<sup>3)</sup> nak, így a gonosz léleknek, a bűn an-  
 gyalának száma okkerüen: 666. Mindeket szám jezeinek összege: 18; azért  
 nevezte az apostol nyomatékosan a 666-ot is „ember számainak”, mert a 18. is  
 az ember testi erekségének ideje. A gonosz atyja és lelke csabítva el az  
 embert, kinek főként e három irányban lehet emelkednie vagy hanyat-  
 lania. Az a magyarázat tehát, mely az emberek, nevében” keresi e titok-  
 zatos szám nyitját, megbizhatatlan, mert általában emberekre is csak lehet  
 hármi e vides lepedő; ellenben a mi pragmatikus magyarázatunk  
 pontosan jelöli az igaz és bűnös eseményeket és azok serezeit.

Ezek léven az erköleri magy- ei kirkorúság kritériumai, a bizonyos-  
 ság erejével állíthatjuk, hogy az erköleri kirkorúságban képtelen az  
 ember az igazsággal, i. e. a lelkek általános megbékélését számuk  
 föfelteletét, a hitettségét megvalósítani, mert az erköleri élet ezen  
 szempontjai csak az erköleri magykorúság törvényeinek ismeret-  
 ben is alkalmasak az által közelethez meg is érkezők el. Tekintve  
 pedig az a körülményt, hogy mind ~~az~~ ideig sem a léber, sem a kereszt-  
 tény teológia, sem a profán tudomány nem határozza meg az erkö-  
 leri magykorúság törvényeinek táblaíratát, rendjét is ismereteit;  
 nem kívüli jelölőjeit kell tulajdonítani a kizárva éle-  
 való elragadtatása elvételének, mert az tulvilági fény el és  
 szóval világot rá e morális kirkorúságra.

Az a béke t. i. mi abban áll, hogy az ember képes legyen: 1) ön-  
 magával, 2) embertársával, 3) és az Istenel megbékélni; ez a béke  
 a megváltásnak a célja, tehát kizárólag a hites, az igazsággal meg-  
 váltónak hatáskörébe vágó feladat, emellett az ellenkris-  
 tussal, a műmentésnek a priori kiadásának zárván annak megva-  
 lósításából, hogy az igazsággal se kizárva, se tudósítás-  
 ne tudja seuki ember fia; sem a gonosz lelkek kirkorúsága.

2) Efeltelet 13. 18.; - 3) Luk. 2. 14. jeze.



Az óron Biblia nagyon találóan, Πραυπυμενβ<sup>2</sup>-nek fordítja a me-  
 veri a messias-jézust, mert ő az emberiség bekékerzője; ezért  
 is kirárolaj csak ő, mert csak ő egyesítette Önmagában a két népet:  
 t. i. a pogányt is zsidót litokralos nem megtestesülése által, felvéve  
 Önmagára a zsidó lelket és a pogány lelket, a zsidók király ságát  
 is a pogányok főpapágát; is exen nem megtestesülése által  
 lebonlotta egyszer, mindenkorra a kétféle embertípus között fenn-  
 álló választfalat: az ellensegkedést. <sup>a)</sup> Exen valódi értelemben  
 tehát az Ur jesus az emberiség tökéletes és végleges bekéjeének a Kezróje.

Vizont az éloe felragadott kérsanya, mint az erkölcsi nagykonság  
 tökéletes arányképe, exen krístusi, tökéletes bekének az utja, közve-  
 tilője, mert kirárolaj exen az uton juthatunk el az erkölcsi nagy-  
 konság ismerete által annak megvalósításában a Bekékerzőhöz, a  
 Πραυπυμενβ<sup>2</sup>-hez. Egyszer-egyedül csak így lehetséges az emberiség  
 utolsó háboruját t. i. az előtünk álló harmadik világháborút meg-  
 akadályozni; Európa egész lakosságának: keresztények és zsidók le-  
 mesárolását elhárítani és a teljes fegyveres lementelét végrehaj-  
 tani. Minden más próbálkozás fellellemül kudarcot fog vallani.

Egyébiránt a kultur jelentőségének elbírálásában döntő szerepet  
 képvisel a hatás, mit az illető kultur gyakorol a hívőkre, mert ez lé-  
 nyegesab alkatrésze az istentiszteletnek, mint emek kultúrégei,  
 szertartásai, melyekkel az ember iparkodik megjelteni az ünnepe-  
 tel. Ezt a lényt már az Önövétségben így fejezte ki Mózes hívőinek:  
 „Ha megtartjátok arén parancsaimat, tietek len minden arany és  
 ezüst; kölcönővni fogtok sok neveltek és ti kölcönül nem fogtok  
 venni senkital; fővelen tietek az Ur és nem farkok; <sup>b)</sup> és sok más ha-  
 sonló áldás. Ha nem tartjátok megparancsaimat, nekör tietek  
 az Ur a napvilágra, megvervaktázzat ut. - Megauer az éloe fejele  
 ki az ar energon kanonok ur, ki a Világi Rend éloe reájének  
 tanulalásakor annak „praktikus karmavehetősege” iránt pichalo-  
 lórt. A kultur hatását tehát „sanciónak” is nevezhetjük, mi car-  
 taluaxra a belöte vármakó áldásokkal vagy átkokkal. <sup>c)</sup> L. mellöllet:

Ami Urunk, jesus krístus, hívőinek, kövelőinek megpróbáltatásukat,  
 nélkülözéseket, üldözéseket, nevedéseket jelzett jóelőre, vizont biz-  
 tosította hámuakra: a bekét<sup>2</sup> is „az örök életel.” Ezek kerint a Bol-  
 dogságor kérsanya éloe való elragadtatásának hite és tintelete

a) Eper. 2. 15-16. - b) V. 28. fei. - c) Jan. 15. 181-14. 27.



ad 7. old. melléklet: „Ugyanaz az elv jelenkezett az első keresztények életében  
Kik naponta önszorgalomban hátauknál a kenyérszékere, utána következett  
az „agapé” nevezetű szeretetlakomák s a hitek anyagi ügyeinek szorg-  
latosságai és szerénye usz. hogy senki kövölök ne legyen se koldus se  
szegény (Csel. 3. 44-46; -4. 34.) A krisztusmal való lelki egyenlőségből önként  
következett a hitek lelki és anyagi közössége a magánulajdon se-  
velése és a növekedés nélkül! Ezt a lelki állapotot és folyamatot nevez-  
ték az első eszharabák: communis uniónak, Kommunizmusnak (I. Kór. 10  
20 j. 35.) Mindön aróban a keresztényekben az agapéval együtt állt a  
Kommunizmus kerzgyi oldala, aláhagyallott az anyagi jölet is; ma pedig  
a Kommunizmus hamisíték jelöve alatt a hitekkel nemcsak összekötött



Lehet kiforgatni, hauser a hivetel aposarivaka is he lehel sadorni, kit  
minden kovialu nekül kepesek sajus lemplomai ket leorubalmi;  
hittorosai ket - et pappai ket is kehötönöm is mezo'lu: s at  
ellekrintas volyulabaka alleni.



adja az embernek, az erkölcsi nagykorúság törvényeit "hármaz láblá-  
 zában: az utat, melyen a Szűanya haladt földi életében, újrahun-  
 dítva végén élt a mennybe felragadtatok a nagyok kísérésében. Ő  
 adja az erőt minden egyes tiszteletjének, hogy az Isten fejezeteibe  
 öltözzék, és minden felelem nélkül képes legyen felvenni a harcot az  
 ellenkristussal s ennek a nagyával, hadaival!

Mit tanulnak a pompás körmöcskék és burgó ajlatosságok  
 külsőségei, ha a kineket az ellenkristus seregeibe belekerülnek;  
 s ha ugyan a löveg, mely ma mária lófogók alatt vonul ki a  
 templomból a melléuccákba, holnap ugyan a löveg az ellen-  
 kristus jelvényei alatt vonul fel a főúrcakra és teretkei? - sőt a  
 harcteretke, hogy a keresztény nemzeteket lehet veríteni a legvé-  
 resebb leszlóharok megrivása céljából? A keresztény ségnek  
 is a szidóságnak és a tragédiája: az egyoldalú istentisztelet ered-  
 ménye, következménye, mely előtt is merelenek az erkölcsi nagyko-  
 rúság törvényei.

A kereszténység és szidóság ezen véjeles hangaslábasában tehát  
 mint egy új Csillagzat jelenik meg a hitélet ezen a szűanya el-  
 ve való elragadtatásának elmélete: nagy jelnek állíthatóan már  
 a protoevangéliumban és nyomatékotában utóbb a jelenések  
 könyvében, hogy az utolsó időkben, vagyis a mi korunkban egyetlen  
 veresfonal legyen a nagy kísérő által részintre fone labirintusból  
 Ő az a nagy jel, kinek öltözte a nap; kinek fején raggog a renkhátú  
 csillagkorona; lábainak szimolya a föld, a föld s az ökiqó.  
 Erre a nagy jel Ő a hitvilágában a prógányok, szidók és keresztények  
 részire; Nagy jel Ő a mennyben az angyalok részire; nagy jel a csilla-  
 gok világában a csillagok részire, és nagy jel Ő az alvilágban  
 a föld felszínére szabadult gonon lelkik részire; nagy jel Ő ki való  
 az egyház formáló és károsító kerveinek, a Világi Rendnek részire,  
 hogy ez képes legyen a lelti fejezete, minden öltöklés és veresítés  
 mellőzésével s kizárásával csupán a kristusi tan és példá-  
 kerint a szellem és lélek fejezeteiben<sup>a)</sup> felvenni a küzdelmet az  
 ellenkristussal, minden hadaival és erőivel szemben. - Erre az in-  
 dokolható világi Rend törvényeit, hogy ezen munkáját az élt elragadt  
 szűanya védnöksége alá helyezze. "Békejáró helyhelyet" nevezken  
 annak a szűanyaának, kinek kipe alatt jelentke ki a kevelélek

a) Efer. 6. 17-20



a Világi Rend számára az erkölcsi nagykorúság törvényeinek alkalmazását, s magának a kecskés drágadlatásának elméletét is jelentőséget. A Boldogságos Szűzanyának emlékezetében „buvarjáró” kegyhelye van a világon, de „békéjáró” kegyhelye még egy sincs, pedig az egész világ béke után sóvárog és tanácskozik. Mindaddig azonban, míg az emberiség az erkölcsi nagykorúság törvényeiről és állapotából az erkölcsi nagykorúság szintjére fel nem emelkedik: a béke lehetősége ki van zárva annál is inkább, mert korunkban szemmel láthatólag működnek már a hamis próféták és hamis Krisztusok, mint azt előre hívveinek foglalmába ajánlotta. az Ur Jézus.<sup>2)</sup>

A Békéskezvénnek: az Ur Jézusnak béke-diplomát látta lelki szemével a szivó prófeta is le is írta azt.<sup>3)</sup> A klasszikus prózák meg is épültek annak előképét: Janus-templomát. Európa nagykorúságának ábrája pedig rámutat a helyre is, hol az igazi, a végleges „Béke” diplomát fel fogják építeni a nemzetek. A Béké-közvetítő Szűzanyának tehát ott kell felavatnunk „Békéjáró” kegyhelyét, hol megváltott az erkölcsi nagykorúság törvényeinek előfogalmanványa. Ha a Dekalogus emlékére adta az Úr a Sinai hegyet; bírányára gondoskodott a miatyánk a Temekaidékalogus emlékére is.

Ezen lények alapján azt kell mondanunk, hogy e hitvani rejteleg megoldását a Világi Rend számára nyilatkoztatta ki a kecskés drágadlatás, hogy ez a Rend meg is valósítja a „békét”; hajtva végre az egyetemes demobilizációt; öltöztetve ilyen fegyverzetbe az összes hadköteleseket, és minden iskolában is nevelőintézetben az erkölcsi nagykorúság törvényei alapján nevelje is oklana az összes tanköteleseket. A történelmi lények alapján nyilatkoztató az is, hogy a föl. ei nagyérdemű Papi Rend magában sem a hiteppézet sem a békét megvalósítani nem tudta, emel-fogva a Világi Rend feladata a Papi Rend bevonásával az egész vallásügyet revideálni és rendezni, mert ebben a vallási vírcsavarban, melyben élünk, valóban elkallódik az ismétléses lényege: az egyrés, Colott az Ur Jézus ép ezért imádkozott oly bürgöllyel az Atyához főpapi imádságában.

Ezen rendkívüli kegyelmek mellett, melyeket a Boldogságos Szűzanya élővaló drágadlatása rejt magában, megemlítenéd még az is, hogy az „apoteosis” című lelki folyamat ellenére az „apostolizáció”

2) Mat. 24. 24. - 3) Zak. 6. 13.



most ennek áldozatánál nek minden ember, ha az ellenkeiről van,  
 a sádajnak, a bób-nak becsüdmódoráka öltözt. és annak eslekedését  
 haszja végre, az ember. Ha pedig az Isten Fia vagy angyala, emberi alakban  
 jelenik meg az emberek előtt: ezt az átalakulást „apoanthroposiz” névvel  
 jelölhetjük okseriien. A hiteles kijelentésekéből tudjuk, hogy ez a keppen-  
 ség megadatik a gonosz kedemnek is, ki az idők végén istennek fogja magát  
 mutatni, kiadni, s az Isten templomában fog ülni, papjai fogják könté-  
 nemi; valamint három évig fog tartani, hogy kiörse a katholicizált  
 szidóságot is.<sup>6)</sup>

A védelmi intézkedésekkel csakis a világi Rend sekei <sup>szórányban</sup> meg, minthogy a  
 jelek sekeint a Papi Rend magában véve meg az előfutárokkal sekeben is  
 sekelelennék mutatkozok s kényselei intézkedéseiknek alávetni magukat.  
 Ma tehát, midőn a Boldogságos Szűanya élve való felragadtatásának  
 elmélete nyomul előrebe, mint valószínű történelmi tény, mit nem  
 annyira irásos okmányok igazolnak, mint inkább logikai okfajlétek  
 és a helyzet kényselelaxi köveselnek: felmerül a kérdés, hogy ilyen  
 körülmények között mit jelent „szűz Mária sírja”, mely ma is látható  
 a jorikói uson Salsesinában.

A levelesek meggon dolásak alapján az kell mondanunk, hogy szűz  
 Mária sírja az a sír, melybe a szűzanyát soha el nem temették, és a  
 síruxett abban sohasem feküdt. A jövőre néve pedig az a legérelmesebb  
 válat, hogy „ez az a sír, melybe képletesen” in effigie” a szűzanyát is  
 elfogják temetni azok, kik a megtemerült sádaj utasilásáva ki-  
 fogják istani a keresztényeket, megküntetik a mindennapi álvo-  
 zatot<sup>5)</sup> köveskereseren ellörlik szűz Mária kultúráis is, helyere állit-  
 ván az „Ék királyuőjét”, vagyis a paráx nas új női képviseleőjét, ellöröl-  
 ven a mágyesi újlatomágot, melyek az egy világon ünneplik a  
 szűzanya élve való elragadtatásának apotheorisét.

Ez pedig az jelemi, hogy Krisztus Urunk is a szűzanya ellenzői, t. i.  
 a sádajkultúrára ökképzett keresztények lemondanak az élve való  
 elragadtatásról, vagyis a Boldogságos szűz kirtelére perrett kívált-  
 ságról, és nem szűz Mária, hanem az Ur János által akarnak vereset-  
 ni az itéletre, ennek pedig előfeltétele a halál, a feloulás, mert  
 csak ezután köveskerhet a fellouladás. Ennek a halálnak, mely így  
 az aprátakát, mint ezek lauitóit, mesesét sekei, mi az előhünk  
 állo karmoidik világháboruban fog lejátszódni, mi ként az Europa

2) 2. Thes. 2. 3-4. - 6) Jel. 13. 5; 11. 17. jeyt.



nagykeresztjének leírása pontosan szemlélteti: ennek a halálának, ezen tömegmenekülésnek elkerülését jelentésként a Kisz Mária sírja! Ha u. i. a golus zsidóság elismeri az Ur Jézusban, a nárséti Rabbiban az igaz Megváltót meg a háboru kilövése előtt, miként felkellemül és bizonyosan elfogja azt is minden a háboru után<sup>a)</sup>: akkor ugy maga a zsidóság, mint ennek tanítványai a keresztényeké, arapósalaták is megmenekülnek a haláltól és élve várhatják meg az Ur Jézus dicsőéger jöveletét, mi nevében ezen belül be is fog következni az Izsák szerint. Ezt jelentésként „Mirjam sírja”, állításában jelöl Israelnek és a hittagadónak, hogy Mirjam élve való elragadtatása az utolsó menüvát részükre. Ennek előképei voltak a művés által elrendelt és megjelölt menedékhelyek<sup>b)</sup>, hogy azokban védelmet találjanak a vérbosszú elől a gyilkosok.<sup>c)</sup>

Különösen pedig Israel háját illetőleg legközelebből érvényes ördög a hitetlen profetia, mely világosan felárja az ökiéletük végző átalakulását s beletörszét, mi abban áll, hogy a mi Atyánk ezen utolsó szövetségben a zsidók részbe is értelembe fogja írni a leomnési törvényeket meg, miként keke ott az Ur a pogányoknál. Ez a művellet jelentésként a Dekalogus megküldését, illetve az erkölcsi nagykoruság magasztalása való emelését; a huzak zsidóságnak a kegyelem állapokába való visszafogadását, is az ezen emberiségre néző a hiúság helytelenül s az istenfúróság dicsőégernek ünnepléséig kihívóletését.<sup>d)</sup>

Ez a lelki átalakulás jelentésként a kvintusi megváltás befejezését, melyben megküldik a zsidónak a pogányoktól való elodálatos elkülönülését, mit az Ur Egyiptomban létesítet az elmenték törvények törökében, és beolvadnak a pogányországba. Tehát nem a pogányok olvadnak be a zsidóságba, hanem ezek a pogányországba, mert miként az Izsák is pontosan jelöl: a pogányok, a nemzetek, orszol 8361422222, heberül: וְגוֹיִם vörök dicsőégerük és hitéletüket az Ur Jézusnál.<sup>d)</sup>

Israelnek ezen lelki gyógyulása tehát megmarat a Boldogságer Szüretre élve való elragadtatásának jéppében meg véglet, mert O' Képviselet nemcsak a test vesid való Israel, hanem a lemmészi törvényeknek, az erkölcsi nagykoruság törvényeknek eredeti hordozóit és birtokosait is, mint termékefelelti eménykepi. Ez az élve való elragadtatás végül párhuzamosat jelent az Ur Jézus

a) Zsák. 12. 10. - b) IV. 35. 11-15. - c) Róm. 8. 18. - d) Jel. 21. 24.



ebben kijelentéséhez: „En ferus. cu vaurak David gyökere is vadika, a  
 fa nyel. hajnali Csillag.”<sup>2)</sup> Ez a kijelentés igazolja a csillagimádók <sup>pozány</sup> kül-  
 tuszát, mi ma is él koroasul hivatali lelki világában; De nem igazolja  
 a szabjesillag isteniszereit, mellyel jakob öntgatem vállalt tem-  
 mi kötösséget. A pozányok tehát nem létezők jézusnak, mint megvál-  
 tónak semelyében elismervén a követelő az ő csillagát; a Krisztus el neve-  
 simerő zsidók aronsau levednek ma is az igaz megváltó semelyében.

Midőn pedig Egyházunk dogmáit adóka a kéiranya minybenemelés,  
 ezrel epuskal igazolta a pozányok hitét, mi az apokhevis név alatt  
 közimere hitcikkely volt a pozányok lelki életében, vallásában.  
 A Boldogpápa híro élve való elzagotlatásának kénye megnevelte,  
 megdicőítette a pozányok ezen irányu vallási meggyőződését és hi-  
 sét. Huc! ilyen igazságokkal világit meg és megnyasakal is felmire  
 foghorni a: Mariologia.

Ezek alapján ugy a zsidóság, mint a kereszténység érdekében, valamint  
 az ezen emberiség javára a Világi Rendnek, mint isteni jogon létező  
 isteniszereit kényerőnk, és az Egyház szervez alkuló részének fel-  
 kell vennie a szellemi harcot<sup>3)</sup> mindakkal szemben, kik bármikéval  
 fogva vonakodnak elismerni a Világi Rend jogait és alkotmányát;  
 2) azon aposztatákkal szemben, kiket az ellenirintus már eddig is el-  
 tántorított a krisztusi elszeljesítéstől és isteniszereitől; 3) fel kell  
 vennie a harcot magával az ellenkrisztusnal és az ő híveivel és köv-  
 tőivel. És e szellemi harcral párhuzamosan és egyidejűleg újra  
 kell építenie az ellenirintus elöidézett romokat akár a hitben  
 akár a társadalmi életben; és le kell raknia az új jézusalev alap-  
 jait, miként alapostak és építettek a newföldi jézusalevnel „ahí-  
 res” sikemilák kerdeiben; Erdős idejében pedig a fozsághil oima-  
 kerő zsidók.

Oh! Igéző magykeremai kényanyánk! degy a mi csatakiállásunk  
 az isteniszereit ellen indított küzdelemünkben, tégy miinket az anti-  
 krisztus kedenshetlen ellenirintus és a sátán hadait letipró had-  
 seregge! Amen.

Balamazgarmat, 1956. június hó 15.-én

Bosl Ausaf  
 ny. rg. tanár.

1) I. 12. 6.



melleslet az i. oldalhoz: (most jöjjön a caecum epinál indokolás): "A mariologia  
védelmére egy nyelvtudós z. huszonegy lejegyző ötvenöt soraként  
fel, nem veszi észre, hogy ezek közt családja elöltagja nőnemű <sup>szó</sup> is  
er ~~er~~ hibában van, mint a mariologia még fontosabb: az elöltagok  
Nőnevek, s nem okotnak ekkoriban Maria és Marius tulaj-  
don; nemcsak, melyekben a nemfunkciója végtelen kincs  
cavarokra ad alkalmat és módok.